

Вітчизні — наш ударний труд!

ЗМАГАННЯ НАЗИВАЄ ПЕРШИХ

Цех беззолного графіту Закарпатського графітного комбінату з'явився на підприємстві п'ять років тому. Тут кожний третій виробничник — молодий тридцяти років.

Усі зміни комсомольсько-молодіжного цеху працюють ударно. Так, колектив, який очолює молодий комуніст І. Шойхет, у ці дні змінив норми виконуює на 108—110 процентів. Приклади високопродуктивної праці показують комсомольці — фільтрувальниця Марія Шкалова, електрик Василь Серета, машиніст млина сухого помолу Геннадій Полубіткін та інші.

Широкого розмаху набуло змагання і серед комсомольсько-молодіжних екіпажів автотранспортного цеху. Відмінно трудиться всій Віктор Рижак. Торік він був нагороджений знаком ЦК ЛКСМУ «Молодий передовик виробництва». І інші комсомольці цю зміну перевищують виробничі завдання.

А. УРБАН.

Гайворонський район.

На фото: робітники беззолного цеху. Зліва направо — реакторник Олександр ГОЛЯНИЦЬКИЙ, мельник сухого помолу Володимир КОСЕНКО, сучальник-накувальник Григорій КУДРЕНКО.

Фото В. КОВАКА, В. ЗЕМНОРІА.

ПРЕДСТАВЛЕНА ДО НАГОРОДИ

Щомісяця комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені Шевченка виходить переможцем у соціалістичному змаганні серед таких же колективів Знамянського району. Хороших показників у праці досягли молоді тваринники за минулі 8 місяців. До тринадцятого рубежу наблизилися Галина Власенко. На перше вересня від кожної закріпленої за нею корови вона надоїла по 2895 кілограмів молока. Не відстають від подруги Людмила і Галина Скічко. Перша з них добила за вісім місяців по 2699 кілограмів молока від кожної корови у своїй групі, друга — по 2648. За хорошу організаторську роботу в колективі молодих доярок і за особисті трудові успіхи міським комсомолу групкомсорга ферми Галину Скічко представив до нагородження знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятиріччя».

О. ЦИМА,
інструктор Знамянського МК ЛКСМУ.

НАДВОРІ шуміла злива, а в куточку зооветспеціалістів було світло й затишно. Ми на першому в районі комплексі по вирощуванню племінних телиць, що почав діяти в колгоспі імені Крупської. Одразу ж за порогом погляд привернув стіну, який розповідав про досягнення тваринників. Серед інших на ньому було прізвисько й Валентини Путіліє. Її показники дещо вищі, ніж при-

НА ФЕРМАХ МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

О П Е Р А Т О Р

міром, у Галині Довгаленко чи Галині Гринюк і спершу не привертають особливої уваги. Та, як виявилось згодом, судження не було поспішним.

Ми бесідували з Галиною Петрівною Довгаленко. В обідню перерву, так чи інакше, всі тваринники зібрався знову в кімнату. Жінки прислухалися до нашої розмови, іноді докидали одне-два слова, але якось обережно і тактовно. Поруч сиділа молода дівчина. Спіха перемовлялись з іншими та поглядаючи в наш бік, вона посміталася.

— А ви ось пишете про неї, — кивнула в бік моєї сусідки Галина Петрівна. І лагідно додала, — наш молодий оператор, комсомолка.

Валентина зашарілася і вийшла з кімнати. Мені не залишалось іншого, як розвесити руками, мовляв, я не проти, але ж...

Та — ближче до суї. Оператори доглядають телят від двадятиденного до тримісячного віку. Вирощують у спеціальних металевих клітках. До яких підведено водо- та молокопровода. Таких кліток на комплексі — 528, а незабаром буде поповнений тисячі.

Робота для тваринників нова. Всі вони ще рік тому працювали доярками, проте швидко освоїлися й на комплексі. Швидко, може навіть, і не те слово, бо спочатку доводилося знати все: то опалення (підігрів кліток) псувалося, то вода не поступала у труби. А телята чаленські, за ними ходити, як за малою дитиною.

Секретар партійної організації Леонід Якович Безгалій заспокоював їх як міг. Секретар комсомольської організації Леонід Нетіс пояснював, що такий комплекс — справа нова не тільки для цього господарства і, звичайно, без труднощів тут не обійтися. Їх просто необхідно перебороти, а там все влаштується.

Зараз щомісяця оператори добиваються від телят по 670—750 грамів щодобового приросту, успішно справляються із своїми зобов'язаннями.

Валентина Путіліє теж не пасе задніх, а цього разу їй просто не повезло. Захворіла, і розгубилася, і засмутилася дівчина, мовляв, хто ж тепер догляне телят? Скоро ж їх передавати на іншу ферму. Порадилася з матір'ю. Вірою Лук'янівною, — працює тут же черговою на сапроплексику — та з сестричкою Надійкою, яка щойно закінчила восьмий клас.

Групу телят прийняла Надійка, а Валентина злягла до лікарні.

У неї вистачало часу для роздумів. Валентина зітхала: як там почувують себе телята. Чи справляється з ними сестра. А потім думки перескакували на інше. Ось її приймають до комсомолу і вона розповідає свою біографію. Починає з батька, матері, розповідає про успішність, але хтось перебиває її і запитує про діла Івана Путіліє.

Вона ніколи його не бачила. То було так давно. Якось у Карлівку прибув військовий комісар, колишній латиський стрілець Іван Карлович Путіліє. Приїхав і залишився тут працювати, як він говорив, зміцнювати Радянську владу. Комуніст Путіліє очолював місцевий колгосп, а потім став головою сільської Ради.

І досі про Івана Карловича люди говорять з теплою в голосі. Принциповою, але справедливою людиною був чоловік. Не мирився ні з найменшим злом.

Такою зростає і його онука. Закінчивши 8 класів, пішла працювати на ферму дояркою. Важко було, але Валентина не пасувала перед труднощами. Приглядалася до того, як працюють інші доярки, навчалася в них, а незабаром вийшла в число перелових тваринників і вже нікому не поступалася першістю.

Старанність дівчини не лишилась поміченою. Валентину Путіліє обрали депутатом Крупської сільської Ради. Вона бере активну участь в роботі побутової комісії крім цього, як член «Комсомольського прожектора», не дає спуску ледарям.

— Вона в мене непосидюча, — говорить Віра Лук'янівна. — То в сільраду біжить, то на якісь збори поспішає. Або почавши просиджує над підручниками. Успішно перейшла до десятого класу заочної школи.

Сільські комуністи прийняли Валентину нещодавно кандидатом в члени КПРС. То висока довіра і дівчина старється з честю ашпавдати її.

Г. ШЕВЧЕНКО.

с. Крупське
Кіровоградського району

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік
видання XV
№ 108 (1900).

ЧЕТВЕР

5

вересня

1974 року
Ціна 2 коп.

ЗВІР'ЯЄМ КРОК ПО ІЛЛІЧУ

В ШКОЛАХ КІРОВОГРАДА І ОБЛАСТІ

ПРОЙШЛИ ЛЕНІНСЬКІ УРОКИ

Дзвінкоголоса ріка червоногалстучної піонерії вихлюпнулася на площу. Сюди, до Пам'ятного Знака червонозорівцям, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни, прийшли піонери трьох загонів четвертої середньої школи обласного центру.

Іх урочистий збір звався «Ніхто не забутий ніщо не забуде». Про подвиги тих, чий імені золотом тиснені на кам'яній тверді меморіалу, розповів дітям директор музею історії «Червоної зірки» Г. І. Ніскульов.

У школах району побували також комсомольські керівники та активісти. У середній школі № 25

з доповіддю «Промова Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ — програма діяльності радянської молоді» виступили завідувачий відділом комсомольських організацій обкому комсомолу А. Амелін та секретар Кіровоградського РК ЛКСМУ Т. Смирнова.

Ю. ШЛАПАЧУК,

інструктор Кіровоградського районного відділу народної освіти м. Кіровограда.

ДО 30-РІЧЧЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В БОЛГАРІЇ

Борис КОЛЕВ,

ПОДВИГ

Георгію Димитрову

Від Леніна — почав свої сліди,
Життя своє віддав за справу люду,
Твій образ непогасний назавжди
Увічнений гранітом
хай пребуде!

Мечами слів рубав ти ворогів,
Зневаживши в благополуччя втечу,
Ти відболів за всіх і відгорів,
Наш непоборний воїн і предтеча
Твоїм знаменам — вічно палахтіть,

Твоє ім'я глибоко йде по світу,
Крізь марево
Заблуканих століть
Державний розум твій нащадкам світить!

У НАС В ГОСТЯХ МОЛОДІЖНА СТОРІНКА ТОЛБУХІНСЬКОЇ ОКРУЖНОЇ ГАЗЕТИ «ДОБРУДЖАНСКА ТРИБУНА»

У вересні минулого року на Кіровоградщині приїздила група молодих механізаторів з Толбухінського округу НРБ. Гості взяли участь у роботі Інтернаціонального клубу молодих механізаторів, побували в передових комсомольсько-молодіжних тракторних бригадах області.
На фото: тепла зустріч болгарських друзів з бригадиром тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Героєм Соціалістичної Праці В. І. Моторним. (другий справа).
Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

«Як виробничник — один з найкращих. Виконує завдання з бажанням. Бере активну участь у всіх заходах...» — така думка секретаря комсомольської організації Кардамської ремонтної майстерні Милка Йорданова про токаря Герасима Михайлова.

ВОНИ — З ДКСМ

„НАШ ГЕРАСИМ“

...Закінчивши ПТУ в Толбухіні сім років тому, Герасим пішов працювати в МЗ «Маяк». Скромністю і працьовитістю здобув авторитет серед друзів.

В армії Герасим це розлучався із товариством. Крім того закінчив і школу водіїв.

Уже третій рік працює в токарному цеху ремонтної майстерні.

Цього року брав участь у національному змаганні за звання найкращого токаря і зайняв 4 місце.

«Було нас 40 токарів з усієї Болгарії, — розповідає Герасим. — Мені випало працювати у третю зміну. Найперше — знання теорії. Випробування було за канадською системою (одні від трьох). Після того дали 15 хвилин на підготовку різців і ознайомлення з кресленням. Верстат працював добре, і я почав обробляти деталі. Закінчив за 33 хвилини — як і передовик з Русе, але незважаючи на стараність — допустив деякі погіршення у якості...»

«Чудовий товариш наш Герасим — не може нахвалитися наш комсомольський секретар. — Багато радиться не лише з колегами — Кольо Кіровим і Ніколю Стефановим, але і з рештою робітників. Разом радяться, якщо виникла поломка на тій чи іншій машині, разом виготовляють необхідні деталі. А під час літньої кампанії, не дивувалися, коли бачили Герасима у відповідальний момент і за кермом.»

Георгі НЕДЕЛОВ.

ДОБРОГО РАНКУ, ГОСПОДАРИ!

В дорогу. На перевірку. Голова молодіжного штабу контролю при загальногосподарському комітеті комсомолу в будуправлінні «Добруджа» Іван Колев послішає, аби перевірити, як на будівельному об'єкті «Младежки дом» працює молодіжна бригада.

Відкриваються якісь ворота, зсередини виглядає розкуйовджена голоза в низько насунутім кепі, у вапняних плямах і бризках. У відповідь на наше запитання тепліє привітна посмішка, посміхаються фарбою ворота, назіть ке-

пі — завапнене і забризкане. Так, тут фарбує бригада Петко Габровського.

А ось і сам Петко — чорнявий юнак в темносиній спеці на плечах.

Кажемо, для чого нас направили до нього. «Ну, дивіться самі!» — майже незворушно здвигає той плечима. І ми дивимось, але не помічаємо того, що шукали! (А ми «шукали» розкидані матеріали, засмічений майданчик, не раціональне використання робочого часу).

На «території» бригади «Пеньо Пенса» таких речей немає.

В одному приміщенні група молодих робітників фарбує віконні рами. Надворі похмуро, накрапає дощ, а в приміщенні, мабуть, від світлої фарби, світлішає. Хтось тихенько посвистує, інший підключає веселу мелодію. І в той же час чітко налагоджена робота, як хороший годинник, що відбиває секунди і хвилини і нагадує: без метушні, без зупинок.

Під коробкою з фарбою постелений папір, аби не забруднити підлогу. Скрізь чисто, прибрано, — видно порядок, що вказує на хороших господарів. Пізніше бригадир Петко ще нам розповість, що 15 членів бригади дали обіцянку зекономити крейду, фарби та інші бу-

дівельні матеріали і ту обіцянку з честю виконують. «Якщо пообіцяєш щось зробити, мусиш весь час про це пам'ятати!» — посміхається бригадир.

Проценти були хороші (десь від 150 до 200), зарплата — теж. Уже звикли до першого місця в районі, тож і не хотіли ним поступатись. Це підтверджують і Іван Стефанов, і Зюлькар Юмеров, і Рафаїл Русев, і Осман Ефраїмов... А в сказаному найкращими з бригади завжди особлива вага!

Осман «залучив» сюди і свого брата Джелайдина. «Тут добре, мені подобається...» — пояснює Джелайдин. Це характерне для бригади «Пеньо Пенс» — сюди приходять з радістю, і ніхто її не залишає!

Іван КУКОВ.

НОВА ПЕРЕМОГА

МОЛОДІЖНА конструкторсько-технологічна бригада з заводу контейнерів у Толбухіні нещодавно здобула трудову перемогу. Була розроблена технологічна лінія виробництва універсального контейнера марки «С-20А». Дві сконструйовані панелі виконуватимуть загальний монтаж виробів, що дасть значну економію.

За новою технологією тут керування виробництвом контейнерів зосереджується на панелі, за допомогою чого створюється ділянка з поточною організацією виробництва.

Впровадження цієї технологічної новинки значно зменшить витрати на виробництві. Попередні підрахунки вказують, що економічний ефект становитиме близько 100 000 левів.

Анатас ДРУМБ.

СПРАВИ МОЛОДИХ

Ювілей 1974 року для молоді Толбухіна відкриває широке поле діяльності, дає можливість проявити свої творчі здібності. Свідоме ставлення до режиму економії за прикладом 30-ї молодіжної бригади дає дуже вагомий результат.

Попереду в бригадах воїнів — бригада Єнчо Вачева з автопідприємства «Лек і товарен таксіметров перевоз», яка перевиконала план за перше півріччя на 116 процентів, а надпланова реалізація продукції дала прибутку 10305 левів. Досягли цього завдяки економії палива, ремонту, гуми — загалом на суму

4100 левів. З почуттям гордості бригадир згадує імена тих, хто перевиконав свої особисті виробничі плани: Орхана Зюлфіяра, Стойчо Йорданова, Софки Поповой та інших. Послідовники ударного почину, молодь цієї бригади оголошена серпень ударним місяцем на честь 30 роковин, закликала боротись за рекордні досягнення у виконанні виробничих завдань.

Перевиконала шестимісячний план по технічній готовності і модоль сортувальної бригади Юнаки Стояна Мінчева з бригади імені Георгія Димитрова з вантажного автопідприємства виконали річний план на 85,15 процента при попередньому зобов'язанні 82,88 процента, досягли економії на суму 12865 левів. Працюють на совість, економлять матеріали і перевиконують план робітники сортувальної бригади «Малчика» з автобусного автопідприємства, де бригадиром Дмитр Костадинов. Якнайкраще можна охарактеризувати комсомольців Георгія Іванова, Бончо Бо-

нева. Стефана Бонева, — свідомих робітників, активних спортсменів. Гордяться своєю бригадою і Лазар Велчев з вантажного автопідприємства.

— Мої «ботівці», — говорить він, — виконують свої виробничі зобов'язання гідно. При плані 85,86 процента завдання викопали на 86,38 процента. Зекономили на ремонті, матеріалах і запчастинах загалом на суму 10121 лев.

Значних успіхів добились і бригади «Антон Іванов» з обслуговування автопідприємства «Лек таксіметров перевоз», «Десятний конгрео БКП» з вантажного автопідприємства та інші.

За цими цифрами та іменами стоїть єдиний порив молоді сьогодення, сповненої почуття громадянської відповідальності перед суспільством.

Справді, успіхи молоді країни — реальний внесок у виконання виробничих завдань — щиро, глибоко радують!

Здравка ПЕТКОВА.

НАРОДНА РЕСПУБЛІКА БОЛГАРІЯ, м. ТОЛБУХІН, ПЛОЩА СВОБОДИ.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

